

Op Stap met Sandy van den Ban

Op mijn opmerking dat het pad wel eens gemaaid mocht worden, kreeg ik de reactie dat dit al had moeten gebeuren, maar dat er een vogelnestje op de maaimachine lag, waardoor die niet te gebruiken was!

Het feit dat Sandy van den Ban, want om haar gaat het hier, zelf de paden maait, tekent de betrokkenheid van Sandy met het Grasweggebied!

Het Grasweggebied is een nieuw natuurerrein van zo'n 8 ha, dat ruwweg ligt tussen Oudenhorn en Hellevoetsluis (Kickersbloem).

In 2006 is een groepje bewoners van de Grasweg met het stoute plan gekomen te onderzoeken of het mogelijk was om van de braakliggende grond een natuurgebied te maken. Dit om te voorkomen dat er misschien huizen gebouwd zouden gaan worden.

Met dit plan zijn ze naar de gemeente Hellevoetsluis gegaan, die zich weliswaar welwillend opstelde maar ook liet weten geen geld te hebben om zo'n gebied te realiseren. Het groepje richtte vervolgens de Stichting Natuurlijk Grasweggebied op en begon te lobbyen.

Naast politieke partijen (niet alleen de "Groenen") werden ook de provincie Zuid-Holland en het waterschap Hollandse Delta benaderd. Het waterschap moest een waterberging aanleggen en was bereid mee te werken en te betalen. Met behulp van deze organisatie is de plas uitgegraven en zijn de eilandjes aangelegd. Vanwege de waterbergende functie is er een rechtstreekse verbinding met de singels in de naastgelegen woonwijk via een duiker. Het waterbergend deel beslaat 2 ha. Uiteindelijk heeft het waterschap het meeste geld in het project gestoken.

Het uitgraven was het meeste werk. De provincie heeft het project gesteund met inrichtingsgeld, zodat bomen en struiken konden worden geplant.

In 2009 is het gebied aangelegd en met een groot feest (ook door de bewoners georganiseerd) werd het op 25 september 2010 feestelijk opengesteld.

De realisatie van zo'n gebied is één, het onderhoud is vaak ook een (financieel) probleem. De Stichting heeft in eerste instantie aangeboden het gebied zelf te onderhouden, maar de gemeente reageerde daar nogal terughoudend op. Nadat geprobeerd was het onderhoud via Staatsbosbeheer te organiseren, is het beheer tenslotte bij het Zuid-Hollands Landschap ondergebracht. Dat neemt niet weg dat een flink deel van het onderhoud gedaan wordt door de vrijwilligers van de Stichting.

Hulp bij het onderhoud is inmiddels ook gevonden in de zogenaamde Maatschappelijke Stage die scholieren moeten verrichten. Vanuit een school in Hellevoetsluis is al met scholieren in het gebied gewerkt en binnenkort komt er een hele klas om aan de slag te gaan. Zij zullen de strijd vooral aangaan met de vele zaailingen van de witte abeel, die alom aanwezig zijn. Ook het oprukkende riet zal een prooi van deze scholieren worden.

Het gebied wordt geïnventariseerd op verschillende aspecten.

Zo wordt de aangelegde vleermuisbunker ieder jaar in december geteld door Jan Alewijn Dijkhuizen en Jeroen Willemse. In deze bunker zijn nog geen vleermuizen aangetroffen, maar wel een grote hoeveelheid kleine watersalamanders. Jan Alewijn zal ook de muizen gaan inventariseren. De vlinders worden gemonitord door Yolanda ten Thije en de plantenwerkgroep buigt zich over de plantengroei.

Zelf inventariseert Sandy met Marlies van Santen de broedvogels waarbij ik de ondersteuning bied en zodoende met het Grasweggebied in aanraking ben gekomen.

Marlies heeft ook samen met twee studenten het leven in het water in kaart gebracht. Op alle terreinen wordt dus gekeken hoe flora en fauna zich in zo'n nieuw gebied ontwikkelen.

Niet alle betrokkenen zijn blij met deze inventarisaties. Een aantal ziet het liefst dat het gebied niet wordt betreden en dus ook niet voor het doen van tellingen. Ook bij de aanleg van het geheel moest er soms water bij de wijn worden gedaan en rekening worden gehouden met gevoeligheden bij allen die het beste met dit gebied voorhebben. De eilandjes, die in het midden van de plas liggen, zijn inderdaad aangelegd (maar zien er natuurlijk uit) en langs de oevers is door het waterschap gras ingezaaid om uitspoeling tegen te gaan. Dit gras biedt trouwens ook plek aan de ratelaar.

Sandy van den Ban

In het laveren tussen deze verschillende belangen heeft Sandy een duidelijk standpunt.

De aanleg van dit gebied was alleen mogelijk dankzij het feit dat bewoners, de gemeente, het waterschap, de provincie en het ZHL dit samen hebben aangepakt. Dankzij dit brede draagvlak is het Natuurlijk Grasweggebied tot stand gekomen en volgens Sandy kan het ook alleen blijven bestaan als dat brede draagvlak er blijft. De openstelling voor het publiek, dat door het kijkscherm het watervogelleven kan gadeslaan, is daarom erg belangrijk. Ook al betekent het dat je soms achtergelaten rommel zult moeten opruimen!

Tom van Wanum